LIKKUTEI TORAH · V'ZOS HABERACHAH · MAAMAR 2

תורה צוה לנו משה
מורשה קהלת יעקב

The Torah that Moshe commanded us is the inheritance of the congregation of Yaakov

◇

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/likkutei-torah/vezos-haberachah/2/

1 **תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב.** (פסוק זה הובא בגמרא ברכות פ"ט ע"ז א' פסחים פ"ג [פרק ג'] מ"ט ב'. סוטה פ"ג [פרק ג'] מ"ב.

"The Torah that Moshe commanded us is the inheritance (morashah) of the congregation of Yaakov." (This verse is cited in the Gemara: Berachos, chapter 9, 57a; Pesachim, chapter 3, 49b; Sotah, chapter 3, 42;

סנהדרין פי"א [פרק י"א] צ"א סע"ב [סוף עמוד ב] מכות פ"ג [פרק ג'] כ"ג סע"ב [סוף עמוד ב]. רבות תרומה ס"פ ל"ג תשא פ"מ צו פ"ט. בשה"ש [בשיר השירים] בפסוק ישקני מנשיקות פיהו. זח"ב יתרו פ"ג [דף פ"ג] ב')

Sanhedrin, chapter 11, at the end of 91b; Makkos, chapter 3, at the end of 23b; [in Midrash] Rabbah: Terumah, at the end of chapter 33; Tisa, chapter 40; Tzav, chapter 9; in Shir HaShirim [Rabbah] on the verse "Let him kiss me with the kisses of his mouth"; Zohar II, Yisro, 83b.)

והנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] **בפסחים שם אל תקרי מורשה אלא מאורסה שהתורה נק' כלה וכ"ה ברבות תרומה שם וצ"ל**

Now, our Sages, of blessed memory, said in Pesachim there: "Do not read morashah (inheritance) but me'orasah (betrothed)," for the Torah is called a bride; and so it is in Rabbah, Terumah, there. And this needs to be understood,

דהא ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] **במשנה ספ"ד** [סוף פרק ד'] **דתענית ביום חתונתו זו מתן תורה. ופי' ביום חתונתו משמע שכנס"י** [שכנסת ישראל] **נק' כלה. וא"כ התורה נקרא חתן.**

for our Sages, of blessed memory, said in the Mishnah at the end of chapter 4 of Taanis: "'On the day of his wedding' — this is the Giving of the Torah." And the meaning of "on the day of his wedding" implies that the Community of Israel is called the bride; and if so, the Torah is called the groom.

(הן אמת כי ברבות סדר אחרי ספ"כ מבואר משל למלך שהיה משיא בתו כו' בתו זו התורה ה"ד [הדא הוא דכתיב] ביום חתונתו וכ"ה בסדר במדבר ספ"ב [סוף פרק ב'].

(It is true that in Rabbah, on the portion of Acharei, at the end of chapter 20, a parable is set out of a king who was marrying off his daughter, etc.: "His daughter — this is the Torah," as it is written, "on the day of his wedding"; and so it is in the portion of Bamidbar, at the end of chapter 2.

א"כ לפ"ז [לפי זה] י"ל [יש לומר] דגם בפי' ביום חתונתו היינו שישראל הם החתן והתורה שהיא בתו היא הכלה.

If so, according to this one may say that in the meaning of "on the day of his wedding" as well, Israel is the groom, and the Torah, which is His daughter, is the bride.

אך באמת בכמה דוכתי משמע ג"כ דפי' ביום חתונתו היינו שישראל הם הכלה וכדפירש"י [וכדפירש רש"י] ע"פ ה' מסיני בא יצא לקראתם כו' כחתן היוצא להקביל פני כלה והוא מהמכילתא פ' יתרו.

But in truth, in several places it is also implied that the meaning of "on the day of his wedding" is that Israel is the bride, as Rashi explains on the verse "Havayah came from Sinai": "He went out toward them, etc., like a groom who goes out to greet the bride"; and this is from the Mechilta on the portion of Yisro.

וכ"מ [וכן משמע] ג"כ ברבות נשא פי"ב ביום חתונתו זה סיני חיתונין היו שנאמר וקדשתם היום כו' משמע שישראל הם מקבלים הקדושין. וע' זח"ב [זהר חלק ב'] **(נ"ח א' פ"ד א' כ"ב א') ח"ג** [חלק ג'] (ס"א ב') **בענין בעטרה שעטרה כו'.**

And so it is also implied in Rabbah, Naso, chapter 12: "'On the day of his wedding' — this is Sinai; it was a wedding, as it is said, 'And sanctify them today, etc.'" — which implies that Israel are the ones who receive the kiddushin [betrothal]. And see Zohar II) **(58a, 84a, 22a),** [and Zohar] **III (61b), on the subject of "with the crown with which** [she] **crowned** [him]**," etc.**

גם ברבות ס"פ ואתחנן איתא א"ר [אמר רבי] **ברכיה בעשר מקומות קרא הקב"ה לישראל כלה כו'. ויש מתרצים דלגבי הקב"ה נקי' ישראל כלה.**

Also in Rabbah, at the end of Va'eschanan, it says: "Rabbi Berechyah said: In ten places the Holy One, blessed be He, called Israel 'bride,' etc." And some resolve [this by saying] **that in relation to the Holy One, blessed be He, Israel is called the bride,**

ולגבי התורה נקי' ישראל חתן ועד"ז יש לפרש הפסוק ולא תתורו אחרי לבבכם וגו' אשר אתם זונים אחריהם למען תזכרו כו'

and in relation to the Torah, Israel is called the groom. And in this way one can interpret the verse, "And you shall not wander after your heart, etc., after which you go astray (zonim), so that you will remember, etc."

פי' ע"י ולא תתורו ולא תהיו בבחי' זונה ח"ו [חס ושלום] **כי אם ואל אישך תשוקתך ביום ההוא תקראי אישי.**

Meaning: through "you shall not wander," you will not be in the state of a zonah [a faithless woman]**, G-d forbid, but rather** [in the state of] **"and your desire shall be to your husband,"** [and] **"on that day you shall call** [Me] **'my Husband.'"**

2 והיינו שיהיו בבחי' כלה לגבי הקב"ה להיות כלתה נפשי כלה שארי ולבבי אזי למען תזכרו שתהיו בחי' הזכרים ומשפיעים לגבי התורה וזהו ועשיתם את כל מצותי.

That is, that they be in the state of a bride (kallah) in relation to the Holy One, blessed be He, to be [in the state of] "my soul pines (kalsah)" [and] "my flesh and my heart pine away (kalah)"; then, "so that you will remember (tizkeru)" — that you will be in the state of males (zecharim) and givers in relation to the Torah. And this is "and you shall do all My commandments."

אך עכ"ז [עם כל זה] אינו מיושב עם המאמר תלת קשרין מתקשרין דא בדא קודשא ב"ה אורייתא וישראל בזח"ג [בזהר חלק ג] פ' אחרי (דע"ג א') משמע דישראל הם מקבלים מהתורה וא"כ התורה היא החתן המשפיע כו'.

Yet even so, this does not sit well with the saying "Three bonds are bound one to the other: the Holy One, blessed be He, the Torah, and Israel," in Zohar III, the portion of Acharei (73a), which implies that Israel receive from the Torah; and if so, the Torah is the groom, the one who gives, etc.

וכן משמע ממארז"ל [ממאמר רבותינו זכרונם לברכה] פ"ק [פרק קמא] דברכות (דף ו' ע"ב) לענין המשמח את החתן שעי"ז זוכה לתורה שניתנה בחמשה קולות

And so, too, it is implied by the saying of our Sages, of blessed memory, in the first chapter of Berachos (folio 6b), concerning one who gladdens the groom, that through this he merits the Torah, which was given with five voices.

משמע דהוא מדה כנגד מדה לפי שהתורה נק' חתן וכתיב ביה ג"כ ה' קולות והגם שיש לדחות. עכ"ז [עם כל זה] כאן יתבאר בתירוץ מרווח יותר.

This implies that it is measure for measure, because the Torah is called a groom, and regarding it, too, five "voices" are written. And although one could deflect [this proof], nevertheless, here it will be explained with a more satisfying resolution.

3 ויובן זאת בהקדים ענין אירוסין ונשואין ומה שייכות זאת להתורה. אך הנה אירוסין הוא מה שהחתן נותן להכלה הטבעת קדושין

This will be understood by first introducing the matter of erusin (betrothal) and nisuin (marriage), and what connection this has to the Torah. Now, erusin is when the groom gives the bride the ring of kiddushin,

ובזה הוא ממשיך לה חיות מועט להיות מקודשת לשון הפרשה לו כמ"ש הרי את מקודשת לי.

and through this he draws to her a small measure of life-force, so that she becomes mekudeshes, a term meaning "set apart" for him, as it is said: "Behold, you are consecrated to me."

4 וכמ"כ [וכמו כן] למעלה הנה יש תורה שבכתב ותורה שבע"פ [שבעל פה] ונק' שמים וארץ כמש"ת [כמו שיתבאר]. כי הנה תושבע"פ הוא הפירוש על תורה שבכתב

And similarly Above: there is the Written Torah and the Oral Torah, and they are called heaven and earth, as will be explained. For the Oral Torah is the explanation of the Written Torah,

כי בתשב"כ [בתורה שבכתב] אינו מפורש היטב פרטי המצות רק התשבע"פ [התורה שבעל פה] מבאר ומפרש כל פרטי תשב"כ [תורה שבכתב] כידוע שעל כל דבר ודבר שבתורה יש ששים רבוא פירושים בפשט

since in the Written Torah the details of the mitzvos are not clearly spelled out; only the Oral Torah clarifies and explains all the details of the Written Torah. As is known, on each and every matter in the Torah there are six hundred thousand interpretations in pshat (the plain meaning),

וכן ברמז ובדרוש וכן בסוד והם ד' פעמים ששים רבוא (ע' [עיין] מענין פשט רמז דרוש סוד בהרמ"ז [בהרב משה זכות] בפ' בראשית) (בדף ד' ע"ב ודף ה' ע"א) ור"פ שמיני

and likewise in remez (allusion) and in drush (homiletic interpretation), and likewise in sod (the esoteric meaning); and these are four times six hundred thousand. (See on the subject of pshat, remez, drush and sod in the Ramaz (Rabbi Moshe Zacuto) on the portion of Bereishis (folio 4b and folio 5a), and at the beginning of the portion of Shemini.)

ולזאת נקרא תשבע"פ [תורה שבעל פה] בחי' מלכות כמאמר מלכות פה תשבע"פ [תורה שבעל פה] כו'

Therefore the Oral Torah is called the level of Malchus, as in the saying, "Malchus is the mouth, the Oral Torah," etc.

והיינו בחי' דבור שבא בהתגלות לבחי' דבור כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] דבר ה' זו הלכה (שבת קל"ח ב')

That is, the level of speech, which comes out into revelation at the level of speech, as our Sages, of blessed memory, said: "'The word of Havayah' — this is halachah [Torah law]" (Shabbos 138b),

ודבר מלך שלטון וישראל הם הממשיכים בחי' מלוכה עליהם ע"י שהם מקבלים עליהם עול מלכות שמים כמ"ש שום תשים עליך מלך כו'.

and "the word of the king is sovereign." And Israel are the ones who draw the level of kingship down upon themselves, by accepting upon themselves the yoke of the kingdom of Heaven, as it is written, "You shall surely set a king over yourself, etc."

אך כ"ז [כל זה] הוא במצות התורה שבתורה שבכתב אינו מפורש היטב ובתורה שבע"פ [שבעל פה] באה לידי גילוי על כל דבר ודבר ד"פ ס"ר.

But all this concerns the mitzvos of the Torah, which in the Written Torah are not clearly spelled out, and in the Oral Torah come into revelation, four times six hundred thousand [interpretations] on each and every matter.

אך יש עוד טנת"א [טעמים נקודות תגין אותיות] שבתושבי"כ [שבתורה שבכתב] דהיינו תמונת האותיות שהם הלמ"מ [הלכה למשה מסיני] (כ"ה בפסקי מהרא"י [מורנו הרב רבי איסרלין] סי' מ"ה) שנפסלו בשנוי התמונה ע"ד שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] ואפילו כתב אחד מעכבן לא נצרכה אלא לקוצו של יו"ד כו'

But there are, besides, the cantillation marks, vowels, crowns and letters (ta'amim, nekudos, tagin, osiyos) of the Written Torah, that is, the form of the letters, which is a law given to Moshe at Sinai (so it is in the Rulings of the Maharai [Rabbi Yisrael Isserlein], section 45), for [the letters] are invalidated by a change in their form, in the manner of what our Sages, of blessed memory, said: "'And even one letter holds them back' — this was needed only for the thorn of the yud, etc."

וכל תמונה ותמונה מרמז לרבוא רבבות עולמות כידוע וגם הטעמים והנקודות והתגין כו'

And each and every form alludes to myriads upon myriads of worlds, as is known; and also the cantillation marks, the vowels, the crowns, etc.,

שכולם אינם באים כלל לידי גילוי בתורה שבעל פה והם הנק' עלמין סתימין דלא אתגליין (ועמ"ש מזה בפ' אמור בד"ה והניף הכהן אותם כו')

none of which come into revelation at all in the Oral Torah; and they are what are called "hidden worlds that are not revealed." (And see what is explained on this in the portion of Emor, in the maamar beginning "And the kohen [priest] shall wave them, etc.")

והנה תורה שבכתב שרשה מבחי' ח"ע [חכמה עילאה] כי אורייתא מחכמה נפקת שנקרא ים עילאה כי חכים ולא בחכמה ידיעא שהוא בבחי' א"ס כו'

Now, the Written Torah is rooted in the level of Supernal Chochmah, for "the Torah comes forth from Chochmah," which is called the Supernal Sea, for "He is wise, but not with a knowable wisdom," which is at the level of the Infinite One (Ein Sof), etc.

ומשם נמשכה התושב"כ [התורה שבכתב] ולזאת נקרא תושב"כ [תורה שבכתב] שמים פי' שם מים שנמשכה מבחי' ח"ע [חכמה עילאה] (וע' מ"ש בפי' יתרו בד"ה וכל העם רואים)

And from there the Written Torah was drawn down; and therefore the Written Torah is called shamayim, "heaven," meaning sham mayim, "there is water," for it was drawn down from the level of Supernal Chochmah. (And see what is explained in the portion of Yisro, in the maamar beginning "And all the people saw.")

אך אינו אלא הארה בעלמא ולזאת הם כ"ד ספרים דאורייתא שנקרא כ"ד שהוא כמו למשל שלוקחין כד מים מים הגדול שאינו אלא מעט מזעיר נגד הים הגדול.

But it is only a mere glimmer; and therefore there are the twenty-four books of the Torah, called kad (twenty-four), which is, by way of analogy, like drawing a kad, a pitcher, of water from the great sea, which is only a tiny bit compared to the great sea.

כמ"כ [כמו כן] כל כ"ד ספרים דאורייתא אינן אלא הארה בעלמא מבחי' ח"ע [חכמה עילאה] (ועמ"ש ע"פ ושמתי כדכד כ"ד כ"ד כו')

So too, all twenty-four books of the Torah are only a mere glimmer from the level of Supernal Chochmah. (And see what is explained on the verse "And I will make your windows of kadkod [a precious stone]," kad kad, twenty-four twenty-four, etc.)

וגם זאת אינו אלא מבחי' אחוריים כמ"ש וכד"ה על שכמה שכמה הוא בחי' אחוריים וזהו וזרח משעיר למו.

And even this is only from the level of the back (achorayim), as it is written, "with her pitcher (kadah) on her shoulder": the shoulder is the level of the back. And this is "and He shone forth from Seir to them."

שעיר הוא לשון שערות שהוא כמשל שערות שנמשכין מהראש שאין נמשך בהם רק הארה מועטת מאד עד שאינו מרגיש שום כאב בחתיכת השערך כידוע

Seir is related to se'aros, hairs: that is, by way of analogy, the hairs that grow out from the head, into which only a very small glimmer [of life] is drawn, so much so that one feels no pain at all when a hair is cut, as is known,

מפני שהם חיצוניות מאד כמ"כ [כמו כן] כל בחי' תשב"כ [תורה שבכתב] מה שנתלבש בתורה גשמיות שלנו אינו אלא בחי' אחוריים וחיצוניות דח"ע [דחכמה עילאה] ונקרא בחי' שערות אך בתוך השערות מאיר הארה מבחי' ח"ע [חכמה עילאה].

because they are very external. So too, the whole level of the Written Torah, as it is clothed in our physical Torah, is only the level of the back and the outer dimension of Supernal Chochmah, and is called the level of hairs; yet within the hairs there shines a glimmer from the level of Supernal Chochmah.

וזהו היו"ד שבתוך שעיר. וזהו וזרח משעיר. שער י' כו' (ע' [עיין] בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] ר"פ תולדות) ואתה מרבבות קדש ואתא הוא לשון בא רק שהוא בלשון תרגום שהוא בחי' אחוריים כו'.

And this is the yud inside שעיר (Seir). And this is "and He shone forth from Seir": se'ar (hair) [and] yud, etc. (See the Likkutei Torah of the Arizal, beginning of Toldos.) "And He came (ve'asa) from the myriads of holiness": asa means "came," only it is in the language of the Targum [the Aramaic translation], which is the level of the back, etc.

והיינו כשבא לידי גילוי בתשבע"פ [בתורה שבעל פה] שנמשכה מתשב"כ [מתורה שבכתב] שהם רבבות הנמשכים מבחי' קדש שהוא בחי' ח"ע [חכמה עילאה] הנקרא קדש [וע' מענין מסיני בא וזרח משעיר בגמרא פ"ה דברכות (ל"ג א')].

That is, when it comes into revelation in the Oral Torah, which is drawn from the Written Torah: these are the myriads drawn from the level of kodesh, which is the level of Supernal Chochmah, called kodesh (holiness). [And see on the subject of "from Sinai He came, and He shone forth from Seir" in the Gemara, chapter 5 of Berachos (33a),

ור"פ לפני אידיהן (ב' ב') רבות נשא ר"פ י"א (רמ"ג א') פי"ד [פרק י"ד / פרשה י"ד] בקרבן עשתי עשר (ר"ס ד').

and the beginning of [the chapter] Lifnei Eideihen [in Avodah Zarah] (2b); Rabbah, Naso, beginning of chapter 11 (243a), [and] chapter 14, on the offering of the eleventh [day] (260d);

שה"ש [שיר השירים] בפסוק אפריון עשה. באיכה בפסוק אני הגבר. זח"ב [זהר חלק ב'] קל"א א' ח"ג [חלק ג'] קצ"ב]:

Shir HaShirim [Rabbah], on the verse "He made a palanquin"; in Eichah [Rabbah], on the verse "I am the man"; Zohar II, 131a; III, 192.]

5 ב והנה ההמשכה מתשב"כ [מתורה שבכתב] שהוא בחי' חכמה לבחי' תשבע"פ [תורה שבעל פה] שהוא בחי' מלכות שאין ערוך כו'

2. Now, the drawing down from the Written Torah, which is the level of Chochmah, to the level of the Oral Torah, which is the level of Malchus — there being no comparison [between them], etc. —

א"א כ"א ע"י גבורות וצמצומים לצמצם אור הנמשך מבחינת חכמה כו' וזהו מימינו אש דת כו'

is impossible except through gevuros and tzimtzumim (restraints and contractions), to contract the light drawn from the level of Chochmah, etc. And this is "from His right hand, a fiery law (esh das), etc."

ד"ת [דת] שהוא בחי' תשבע"פ [תורה שבעל פה] שנמשכה מתשב"כ [מתורה שבכתב] ע"י אש שהוא בחי' צמצום כווץ בהמים שהוא בחי' ים החכמה כמו שטבע האש לכווץ המים שטבע המים להתפשט והאש מכווץ כו'

Das (law), which is the level of the Oral Torah, is drawn from the Written Torah through fire, which is the level of tzimtzum: a contracting of the water, which is the level of the sea of Chochmah; just as it is the nature of fire to contract water, for the nature of water is to spread out, and fire contracts [it], etc.,

כמאמר גליד ברוחא וכביש באשא [וע' בגמרא ביצה (כ"ה ב') וע' עוד מענין מימינו אש דת בגמרא ברכות (ס"ב א') יומא (נ"ג ב').

as in the saying, "It congeals by wind and is pressed by fire." [And see in the Gemara, Beitzah (25b); and see further on the subject of "from His right hand, a fiery law" in the Gemara, Berachos (62a), Yoma (53b),

סוטה (ד' סע"ב [סוף עמוד ב]) רבות כי תשא פמ"א [פרק מ"א / פרשה מ"א] (קנ"ה ד') ויקרא רפ"ד (קס"ט א') נשא רפי"ב (רמ"ו ד') שופטים (רצ"ה ג'). ס"פ מטות.

Sotah (end of 4b); Rabbah, Ki Sisa, chapter 41 (155d); Vayikra, beginning of chapter 4 (169a); Naso, beginning of chapter 12 (246d); Shoftim (295c); end of Matos;

שה"ש [שיר השירים] בפסוק לסוסתי. ס"פ ראשו כתם פז. קהלת ס"פ מה שהיה

Shir HaShirim [Rabbah], on the verse "To my mare"; end of "His head is finest gold"; Koheles [Rabbah], end of "What has been";

זח"א [זהר חלק א] רמ"ג א' ח"ב [חלק ב'] פ"א א' פ"ד א'. צ"ב קל"ה א' קס"ו ב' ח"ג [חלק ג'] קע"ו א' קפ"ב א']

Zohar I, 243a; II, 81a, 84a, 92, 135a, 166b; III, 176a, 182a.]

אך מי הם המעוררים האש שלמעלה להיות כווץ וצמצום בבחי' ח"ע [חכמה עילאה] הם נשמות ישראל ע"י בחי' רשפי אש מלמטה בביטול הרצון ועי"ז מעוררים למעלה ג"כ בחי' אש שהוא בחי' גבורות וצמצומים

But who are the ones who arouse the fire Above, so that there be contraction and tzimtzum in the level of Supernal Chochmah? It is the souls of Israel, through the level of "flashes of fire" from below, in self-nullification (bittul) of the will; and through this they arouse Above as well the level of fire, which is the level of gevuros and tzimtzumim.

שהוא כדוגמת אש שעל המזבח שאף שאש בא מלמעלה מצוה להביא מן ההדיוט כמ"ש ונתנו בני אהרן הכהנים אש על המזבח מזבח נקרא כללות נשמות ישראל כל אחד זובח את יצרו להיות אתכפייא ואתהפכא כו'

This is like the fire on the altar: although fire came down from Above, it is a mitzvah to bring [fire] from an ordinary source, as it is written, "And the sons of Aharon the kohanim shall put fire on the altar." The altar (mizbe'ach) is the collective of the souls of Israel, each of whom slaughters (zove'ach) his [evil] inclination, so that there be subjugation and transformation (iskafya and is'hapcha), etc.

והוא כמו שהיו מקריבין ע"ג [על גבי] המזבח פרים שהוא בהמה לעלות למעלה כמ"כ [כמו כן] בכל נפש מישראל להיות ביטול ואתכפייא של הנפש הבהמית ע"י רשפי אש ועי"ז מעוררים האש למעלה כו'

It is like the bulls they used to offer upon the altar, which are animals (behemah), to go up on high; so too in every soul of Israel, that there be self-nullification and subjugation of the animal soul through "flashes of fire," and through this they arouse the fire Above, etc.

אך התעוררות בחי' רשפי אש בכל נפש מישראל הי' [היה] ע"י אהרן כמ"ש ונתנו בני אהרן הכהן אש כו'

But the arousal of the level of "flashes of fire" in every soul of Israel was through Aharon, as it is written, "And the sons of Aharon the kohen shall put fire, etc."

(ויקרא א' ז') (ועמ"ש בד"ה והיה לכם לציצית גבי לזאת יקרא אשה אש ה' כי מאיש אש יו"ד לוקחה) כמ"כ [כמו כן] כתיב וימינו תחבקני שהוא בחי' המשכת מקיפים שנמשכו בסוכות להיות תחבקני.

(Leviticus 1:7). (And see what is explained in the maamar beginning "And it shall be for you as tzitzis [fringes]," regarding "This one shall be called ishah (woman), for from ish (man) she was taken": [ishah is] esh (fire) [and] hei; for from ish, esh [and] yud, she was taken.) So too it is written, "And His right hand embraces me," which is the level of the drawing down of the encompassing lights (makifim), drawn down on Sukkos, so that there be "embraces me."

כמו שחובקין את האדם ואין מניחין אותו להפוך לאחוריו כמ"כ [כמו כן] ההמשכת המקיפים מלמעלה נעשה כח לכל נפש מישראל לאכפייא לסט"א [לסטרא אחרא] כו'.

Just as one embraces a person and does not let him turn backward, so too the drawing down of the encompassing lights from Above becomes a power for every soul of Israel to subdue the sitra achra, etc.

6 וזהו אל תקרי בניך אלא בוניך כו' בניך הם ישראל כמ"ש בנים אתם לה' אלקיכם כו'

And this is "Do not read banayich (your children) but bonayich (your builders), etc." "Your children" are Israel, as it is written, "You are children to Havayah your G-d, etc."

כי ברא כרעא דאבוהי שהוא כמשל הרגל שבטלה בתכלית להראש ואין לה רצון אחר כלל. כמ"כ [כמו כן] הבן אין לו רצון אחר כלל רק עושה רצון אביו.

For "a son is his father's leg": that is, like the leg, which is utterly nullified to the head and has no other will at all. So too, the son has no other will at all; he only does his father's will.

משא"כ העבד יש לו רצון אחר ג"כ רק שמבטל רצונו ולזאת נקרא הבן כרעא דאבוהי כו'

Not so the servant: he has another will as well, only he sets his will aside. Therefore the son is called "his father's leg," etc.

(ועמ"ש מזה בד"ה שיר המעלות ממעמקים) כמ"כ [כמו כן] למעלה כללות נשמות ישראל כשהם בבחי' ביטול רצון לגמרי כמ"ש ועמך לא חפצתי כו'

(And see what is explained on this in the maamar beginning "A song of ascents: From the depths.") So too Above: the collective of the souls of Israel, when they are in the state of complete nullification of the will, as it is written, "And besides You I desire nothing, etc.,"

שאין להם רצון אחר כלל נקראו בנים כו' ואזי על ידי זה נעשים בונים כמשל הרגל אף שבטלים בתכלית להראש עכ"ז [עם כל זה] הם מוליכים את הראש מלמטה למעלה ומלמעלה למטה.

so that they have no other will at all, are called children, etc.; and then, through this, they become builders. As in the analogy of the leg: although [the legs] are utterly nullified to the head, nevertheless they carry the head from below to above and from above to below.

כמ"כ [כמו כן] כללות נש"י [נשמות ישראל] ע"י ביטול הרצון שנק' בנים נעשים בונים שהם מוליכים וממשיכים את הראש שהוא בחי' ח"ע [חכמה עילאה] שנק' ראש מלמעלה למטה ומלמטה למעלה

So too the collective of the souls of Israel, called children through the nullification of the will, become builders: they carry and draw the head, which is the level of Supernal Chochmah, called the head, from above to below and from below to above;

והיינו לעלות בחי' תורה שבעל פה שהוא בחי' מלכות שנקרא כלה לבחי' תורה שבכתב שהוא ח"ע [חכמה עילאה] שנק' חתן.

that is, to raise the level of the Oral Torah, which is the level of Malchus, called the bride, to the level of the Written Torah, which is Supernal Chochmah, called the groom.

7 וכן להמשיך מלמעלה למטה מבחי' תורה שבכתב לבחי' תורה שבעל פה כו'. וזהו שנק' תורה שבעל פה מאורסה

And likewise to draw down from above to below, from the level of the Written Torah to the level of the Oral Torah, etc. And this is why the Oral Torah is called me'orasah, "betrothed":

שהיא בחי' כלה שהחתן נותן הטבעת קדושין ובזה ממשיך לה חיות להיות מקודשת לשון הבדלה והפרשה אליו.

for it is the level of the bride, to whom the groom gives the ring of kiddushin, and through this he draws life-force to her, so that she becomes mekudeshes, a term meaning separation and setting apart for him.

כמ"כ [כמו כן] כתיב אלה המצות אשר יעשה אותם האדם וחי בהם היינו שממשיכים חיות לבחי' תורה שבעל פה

So too it is written, "These are the commandments which a person shall do and live in them": that is, they draw life-force to the level of the Oral Torah,

שהוא בחי' מלכות בחי' כלה להעלותה למעלה לבחי' תורה שבכתב שהוא בחי' קדש העליון שהוא בחי' ח"ע [חכמה עילאה].

which is the level of Malchus, the level of the bride, to raise her upward to the level of the Written Torah, which is the level of Supernal Kodesh, the level of Supernal Chochmah.

8 וזהו מאורסה כו' שבחינת תשבע"פ [תורה שבעל פה] שנק' כלה מאורסת ומקודשת לבחי' תשב"כ [תורה שבכתב] בחי' ח"ע [חכמה עילאה] שהוא בחי' חתן כנ"ל ע"י החיות שנמשך לה כנ"ל

And this is me'orasah, etc.: that the level of the Oral Torah, called the bride, is betrothed and consecrated to the level of the Written Torah, the level of Supernal Chochmah, which is the level of the groom, as explained above, through the life-force drawn to her, as explained above.

והוא דוגמת בחי' אירוסין שהחתן נותן להכלה הטבעת ולפי שישראל ממשיכים הקדושין ע"כ נק' חתן לגבי תשבע"פ [תורה שבעל פה] שנק' כלה:

And this is like the level of erusin, in which the groom gives the bride the ring. And because Israel draw down the kiddushin, they are therefore called the groom in relation to the Oral Torah, which is called the bride.

9 ג אך כל זה הוא בחי' אירוסין שהוא בבחי' חיצוניות לבד שהחתן שהוא בחי' תשב"כ [תורה שבכתב] ממשיך חיות להכלה שהיא בחי' תשבע"פ [תורה שבעל פה] בבחי' חיצוניות

3. But all this is the level of erusin, which is in the outer dimension alone: the groom, who is the level of the Written Torah, draws life-force to the bride, who is the level of the Oral Torah, in the outer dimension.

אך כדי שיומשך מבחינת חתן לכלה מבחי' פנימיות תשב"כ [תורה שבכתב] לזה צריך מקודם בחי' נשואין כי אחר אירוסין הוא בחי' נשואין

But in order that there be drawn from the level of the groom to the bride from the inner dimension of the Written Torah, for this there must first be the level of nisuin; for after erusin comes the level of nisuin.

והיינו בחי' חופה שהחתן והכלה שניהם עומדים תחת החופה והחופה מקפת שניהם וזהו שאנו אומרים בתפלת יו"ט [יום טוב] והשיאנו שהוא בחי' נשואין להחתן והכלה

That is, the level of the chuppah [wedding canopy], where the groom and the bride both stand under the chuppah, and the chuppah surrounds them both. And this is what we say in the Yom Tov [festival] prayer, "Vehasi'enu" ("bestow upon us"), which is the level of nisuin (marriage) of the groom and the bride.

כי הנה מבואר למעלה שבחי' אירוסין היינו שבחי' תשבע"פ [תורה שבעל פה] שהיא בחי' מל' שנקרא כלה מקבלת מהארת בחי' ח"ע [חכמה עילאה] שהוא בחי' תשב"כ [תורה שבכתב] שנק' חתן שנק' שמים שהוא בחי' ים החכמה.

For it was explained above that the level of erusin is that the level of the Oral Torah, which is the level of Malchus, called the bride, receives from the glimmer of the level of Supernal Chochmah, which is the level of the Written Torah, called the groom, called heaven, which is the level of the sea of Chochmah.

אך יש עוד למעלה מן החכמה והוא הנק' סתימו דכל סתימין שהוא בחי' ישת חשך סתרו

But there is yet [a level] higher than Chochmah, which is called "the most hidden of all hidden," which is the level of "He made darkness His hiding place,"

עד שבחי' חכמה אינה נחשבת רק בחי' הארה בעלמא ונחשבת לעשי' [לעשיה] גשמיות לגבי בחי' סתימו דכל סתימין הנ"ל כמ"ש כולם בחכמה עשית כו'.

so much so that the level of Chochmah is considered only a mere glimmer, and is considered physical asiyah (making) in relation to the level of "the most hidden of all hidden" mentioned above, as it is written, "You made (asisa) them all with Chochmah, etc."

10 ושם בחי' חכמה עילאה שהוא בחי' חתן ובחי' מל' שהיא בחי' כלה שניהם שוים בתכלית מאחר שגם בחי' חכמה נחשבת לעשייה גשמיות

And there, the level of Supernal Chochmah, which is the level of the groom, and the level of Malchus, which is the level of the bride, are both entirely equal, since the level of Chochmah too is considered physical asiyah.

ולכן נקרא בחי' זו בחי' חופה שכמו שחופה מקפת על החתן והכלה בשוה כמ"כ [כמו כן] בחי' סתימו דכל סתימין הנ"ל הוא בחי' מקיף על בחי' ח"ע [חכמה עילאה] ובחי' מלכות בשוה.

Therefore this level is called the level of the chuppah: just as the chuppah surrounds the groom and the bride equally, so too the level of "the most hidden of all hidden" mentioned above is the level of an encompassing [light] over the level of Supernal Chochmah and the level of Malchus equally.

וזהו והשיאנו שהוא בחי' נשואין להחתן והכלה אחר בחי' ארוסין שהכלה מתעלית לבחי' חתן אח"כ מתעלים שניהם לבחי' חופה הנ"ל.

And this is "Vehasi'enu," which is the level of nisuin of the groom and the bride: after the level of erusin, in which the bride is raised to the level of the groom, afterward both of them are raised to the level of the chuppah mentioned above.

(ועמ"ש מענין חופה ע"פ] כי על כל כבוד חופה ובד"ה והיה כמשוש חתן על כלה).

(And see what is explained on the subject of the chuppah on the verse "For over all the glory, a chuppah," and in the maamar beginning "And it shall be as the rejoicing of a groom over a bride.")

וזהו שאומרים ברגל זמן שמחתנו שהוא בחי' שמחה ע"י גילוי בחי' סתימו דכל סתימין הנ"ל שמעלה ומטה שוים ממש

And this is why we say on the festival, "the season of our rejoicing": this is the level of joy through the revelation of the level of "the most hidden of all hidden" mentioned above, where above and below are truly equal.

והוא כמשל שמחת המלך שבשעת השמחה יוצא המלך מהעלם לגילוי ומגלה ומשפיל עצמו לכל השרים והעבדים בשוה.

It is like the analogy of the king's rejoicing: at the time of the celebration the king goes out from concealment to revelation, and reveals himself and lowers himself to all the ministers and servants equally.

כמ"כ [כמו כן] בחי' חופה הנ"ל הוא בחי' שמחה (ועמ"ש מענין שמחה בד"ה ביום השמע"צ [השמיני עצרת] גבי אשר קדשנו כו' אשר נשבעת כו').

So too the level of the chuppah mentioned above is the level of joy. (And see what is explained on the subject of joy in the maamar beginning "On the eighth day, an atzeres [a day of assembly]," regarding "Who sanctified us, etc., as You swore, etc.")

וזהו כאשר רצית ואמרת כו' רצית היינו בחי' רצון העליון שהוא מקיף הנ"ל

And this is "As You desired and said, etc.": "You desired" means the level of the Supernal Will, which is the encompassing [level] mentioned above.

ולהיות כי סוף מעשה במחשבה תחלה נעוץ סופן בתחלתן לזה אומרים כאשר רצית כו ואמרת היינו שבא אז מהעלם לגילוי בבחי' אמירה והתגלות כנ"ל להיות כי נעוץ תחלתן בסופן.

And because "the end of the deed was first in thought," [and] "their end is wedged in their beginning," therefore we say "As You desired, etc." And "said" means that it then comes from concealment into revelation, at the level of saying and revelation, as mentioned above, since "their beginning is wedged in their end."

וזהו כאשר רצית ואמרת כו' לברכנו היינו שיהי' [שיהיה] תוספת ברכה והתגלות כנ"ל את ברכת מועדיך.

And this is "As You desired and said, etc., to bless us": that is, that there be an added blessing and revelation, as mentioned above, [of] "the blessing of Your appointed festivals."

11 והנה בכל שלש רגלים אומרים והשיאנו וזמן שמחתנו להיות בכל הרגלים הוא בחי' גילוי בחי' סתימו דכל סתימין הנ"ל.

Now, on all three pilgrim festivals we say "Vehasi'enu" and "the season of our rejoicing," because on all the festivals there is the level of the revelation of "the most hidden of all hidden" mentioned above.

וזהו שנק' רגלים שגם הרגלים שהוא בחי' ומדריגה היותר תחתונה מתעלה ועולה בשוה כמו הראש לפי ששם מעלה ומטה שוים ממש כנ"ל ונחלקים לג' רגלים

And this is why they are called regalim (literally, "feet"): for even the feet, which are the lowest level and rung, are raised and ascend equally with the head, since there above and below are truly equal, as mentioned above. And they are divided into three festivals,

שהוא בחי' ג' קוין ימין ושמאל ואמצע שהם תורה ועבודה וגמ"ח [וגמילות חסדים] שתורה הוא בחי' קו האמצעי שמבריח מן הקצה אל הקצה

which are the level of the three lines, right, left and middle, which are Torah, avodah (divine service) and gemilus chassadim (acts of kindness); Torah is the level of the middle line, which "runs through from end to end."

(ועי' בד"ה מזמור שיר חנוכת הבית ועי' בלקת ס"פ תשא בד"ה מצות ראי' [ראיה] בגי' רגלים). והנה כ"ז [כל זה] הוא בכל השלשה רגלים שהוא בחי' נשואין.

(And see the maamar beginning "A psalm, a song for the dedication of the House," and see the Likkutei Torah of the Arizal, end of [Ki] Sisa, in the section beginning "The mitzvah of appearing on the three festivals.") Now, all this is on all three festivals, which are the level of nisuin.

אך שמיני עצרת הוא ענין היחוד חתן וכלה שאחר החופה שהחתן משפיע להכלה מבחי' פנימיות ועיין בזח"א [בזהר חלק א] ויגש (דר"ח ע"ב).

But Shemini Atzeres is the matter of the union of groom and bride after the chuppah, in which the groom gives to the bride from the inner dimension. And see Zohar I, Vayigash (208b).

כמ"כ [כמו כן] למעלה אחר שהחתן והכלה שהם בחי' תשב"כ [תורה שבכתב] ותשבע"פ [ותורה שבעל פה] שניהם עולים עד בחי' סתימו דכל סתימין כו' הנ"ל שמתגלה עליהם

So too Above: after the groom and the bride, which are the level of the Written Torah and the Oral Torah, both ascend to the level of "the most hidden of all hidden," etc., mentioned above, which is revealed over them,

אז אח"כ נמשך ההשפעה מבחי' פנימי' [פנימיות / פנימית] תשב"כ [תורה שבכתב] לבחי' תשבע"פ [תורה שבעל פה] שהוא בחי' מלכות דאצי'

then afterward the flow is drawn from the level of the inner dimension of the Written Torah to the level of the Oral Torah, which is the level of Malchus of Atzilus.

ואזי ממילא ממשיכין אח"כ מבחי' מלי לבי"ע להיות גילוי למטה בכ"א [בכל אחד / בכל אחת] מישראל ע"י שמקבלים עליהם עול מלכות שמים וממשיכים עליהם בחינה זו ועמ"ש סד"ה ביום השמיני שלח.

And then, as a matter of course, they afterward draw [it] from the level of Malchus to Beriah, Yetzirah and Asiyah, so that there be revelation below in each and every one of Israel, through their accepting upon themselves the yoke of the kingdom of Heaven and drawing this level upon themselves. And see what is explained at the end of the maamar beginning "On the eighth day he sent."

12 והיינו אף מי שאינו בבחי' בן שהוא בחי' ביטול הרצון בתכלית שאין לו רצון אחר כלל רק הוא בבחי' עבד שהוא בחי' קבלת עול בבחי' סור מרע ועשה טוב ג"כ יכולים להמשיך השפע מלמעלה.

That is, even one who is not at the level of a son, which is the level of complete nullification of the will, having no other will at all, but is only at the level of a servant, which is the level of accepting the yoke, in "turn away from evil and do good" — they too can draw down the flow from Above.

וזהו תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב מורשה הוא לשון ירושה

And this is "The Torah that Moshe commanded us is the inheritance (morashah) of the congregation of Yaakov." Morashah is related to yerushah, inheritance:

כמו אדם היורש את אביו שלא טרח ויגע רק בא לו ממילא בירושה שכבר הכין אביו

like a person who inherits his father, who did not toil and labor, but it came to him of itself by inheritance, for his father had already prepared it.

כמ"כ [כמו כן] בשמ"ע [בשמיני עצרת] הוא בחי' ירידת והמשכת השפע בבחי' ירושה לכל א' מישראל (ע' [עיין] בסנהדרין דצ"א סע"ב [סוף עמוד ב] וברבות סדר צו פ"ט)

So too on Shemini Atzeres there is the level of the descent and drawing down of the flow, in the manner of an inheritance, to every one of Israel (see Sanhedrin, at the end of 91b, and Rabbah, the portion of Tzav, chapter 9)

שמקבלים עליהם עול מלכות שמים אף שהוא בבחי' עבד כנ"ל מאחר שכבר הוכן ונמשך מבחי' תשב"כ [תורה שבכתב] שהוא בחי' ח"ע [חכמה עילאה].

who accept upon themselves the yoke of the kingdom of Heaven, even though one is at the level of a servant, as mentioned above, since it has already been prepared and drawn down from the level of the Written Torah, which is the level of Supernal Chochmah.

וזהו קהלת יעקב שבא השפע גם לבחי' עקביים שהוא בחי' עבד שמתחלה היה נמשך רק בבחי' ישראל שהוא בחי' בן ואח"כ נמשך גם למי שהוא בחי' עבד שהוא בחי' יעקב.

And this is "the congregation of Yaakov": that the flow comes even to the level of the heels (akeivayim), which is the level of a servant. For at first it was drawn only to the level of Yisrael, which is the level of a son, and afterward it is drawn also to one who is at the level of a servant, which is the level of Yaakov.

וזהו עצרת תהיה לכם שנמשך לכם דוקא וזהו שמחת תורה שכולם הם בשמחה הנ"ל מי שהוא בחי' עבד לבד השמחה אצלו גדולה ביותר:

And this is "It shall be an atzeres for you": that it is drawn "for you" specifically. And this is Simchas Torah, when all are in the joy mentioned above; and for one who is only at the level of a servant, the joy is all the greater.

13 ד (והנה ענין פי' מורשה לשון ירושה יש לפרש עוד בענין אחר והוא ע"ד מ"ש בזהר אמור)

4. (Now, the interpretation of morashah as a term of yerushah, inheritance, can be explained further in another way, and it is along the lines of what is said in the Zohar, Emor)

(דף צ"ד) גבי שבת ירותא דקדש הוא ירית ולאו זמינו כו' לברא דעאל לביתיה דאו"א [דאבא ואימא] כו'

(folio 94), concerning Shabbos: "It is an inheritance of holiness; he inherits it, and not by invitation, etc., like a son who enters the house of his father and mother, etc."

והיינו כי ירושה שייך לבחי' בן דייקא והוא בחי' שבת וע"ש במק"מ [במקדש מלך] דשבת היינו שז"א הנקרא ישראל מלביש לעצמיות אבא וז"ש [וזהו שכתוב] ירותא ממש שיורש עצמות אבא משא"כ ביו"ט [ביום טוב] שהוא רק הארת אבא לא נק' ירותא כו'

That is, inheritance belongs specifically to the level of a son, and this is the level of Shabbos. And see there in the Mikdash Melech [a commentary on the Zohar], that Shabbos means that Z'eir Anpin, called Yisrael, clothes the very essence of Abba; and this is why it says "an inheritance" in the full sense, for he inherits the essence of Abba — which is not so on Yom Tov, which is only a glimmer of Abba, [and] is not called an inheritance, etc.

ע"ש וכמ"ש במ"א ועד"ז פי' בספר מאורי אור אות יו"ד סכ"ט ענין ירושה ועד"ז יובן כאן בפי' מורשה דתורה שבשמע"צ [שבשמיני עצרת] זוכים כל נש"י [נשמות ישראל] לקבל מעצמיות בחינת התורה

See there; and as is explained elsewhere. And along these lines the matter of inheritance is explained in the book Me'orei Or, letter yud, section 29. And along these lines one can understand here the interpretation of morashah [said] of the Torah: that on Shemini Atzeres all the souls of Israel merit to receive from the very essence of the level of the Torah;

והיינו שגם בחי' יעקב הוא מתאחד ממש עם בחי' ישראל שנק' בן והיו לאחדים ממש וכמ"ש בנים אתם להיות בחי' מורשה גם לבחי' יעקב כו'

that is, that even the level of Yaakov becomes truly united with the level of Yisrael, called a son, and they become truly one, as it is written, "You are children," so that there be the level of morashah even for the level of Yaakov, etc.

והענין דאיתא בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] (בתהלים סי' ע"ח) ע"פ ויקם עדות ביעקב כו' שבחי' יעקב מקבל מבחי' נובלות חכמה שלמעלה תורה שהוא הנקרא עדות שאינו ממשות ועצמיות התורה שהיא יסוד אבא

And the matter is [as] it says in the Likkutei Torah of the Arizal (on Tehillim, section 78), on the verse "He established a testimony in Yaakov, etc.": that the level of Yaakov receives from the level of "the fallen fruit of the Supernal Wisdom is Torah," which is called testimony (edus), for it is not the substance and essence of the Torah, which is Yesod of Abba,

אלא עדות לבד דהיינו הארה בעלמא כמו העדות על הדבר שאינו מהות הדבר ועצמיותו ממש.

but only a testimony, that is, a mere glimmer, like testimony about a thing, which is not the actual substance and essence of the thing.

אך תורה שהיא עצמיות יסוד אבא הוא בפנימיות ז"א הנקרא ישראל זהו תוכן הדברים בשינוי לשון לתוספת ביאור וכ"ה עוד בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] פ' וזאת הברכה ע"פ תורה צוה כו' ע"ש

But the Torah that is the essence of Yesod of Abba is in the inner dimension of Z'eir Anpin, called Yisrael. This is the gist of the words, with a change of wording for added explanation. And so it is also in the Likkutei Torah of the Arizal, the portion of V'zos HaBerachah, on the verse "The Torah that [Moshe] commanded, etc."; see there.

וביאור הדברים מובן ממש"ל [ממה שכתוב לעיל] בענין ההפרש בין ההמשכה לתשבע"פ [לתורה שבעל פה] מבחינת חיצוניות דתשב"כ [דתורה שבכתב] שהמשכה זו היא מבחי' נובלות חכמה לבד כנ"ל ונק' אירוסין ובין ההמשכה מבחי' פנימי' [פנימיות / פנימית] תשב"כ [תורה שבכתב] לתשבע"פ [לתורה שבעל פה]

And the explanation of the matter is understood from what was explained above on the difference between the drawing down to the Oral Torah from the outer dimension of the Written Torah — this drawing down being from the level of the fallen fruit of Chochmah alone, as explained above, and called erusin — and the drawing down from the inner dimension of the Written Torah to the Oral Torah,

שהיא עצמיות חכמה עלאה הגנוז בז"א ועיין ממעלת בחי' זו הנק' אור הגנוז בהרמ"ז [בהרב משה זכות] פ' פקודי (דר"כ ע"ב) שע"ז נאמר מה רב טובך כו' וע"ש

which is the very essence of Supernal Chochmah, hidden in Z'eir Anpin. And see on the superiority of this level, called the hidden light, in the Ramaz on the portion of Pekudei (folio 220b), of which it is said, "How great is Your goodness, etc."; see there.

והנה בחי' זו הוא הנמשך ומתגלה במל' דאצילות בשמע"צ [בשמיני עצרת].

And this level is what is drawn down and revealed in Malchus of Atzilus on Shemini Atzeres.

וכמ"ש בזח"ג [בזהר חלק ג] פ' פנחס (דר"ד ע"ב) לבתר ביומא תמינאה חדותא דאורייתא היא כו' למהוי כולא חד כו' דישראל הוא עכ"ל [עד כאן לשונו].

As it is said in Zohar III, the portion of Pinchas (folio 214b): "Afterward, on the eighth day, it is the joy of the Torah, etc., so that all be one, etc., which is Yisrael's," end of quote.

ופי' הרמ"ז [הרב משה זכות] שם שאז מקבלת המל' אור החכמה כו' ובחי' יעקב וישראל נעשים אחד כו' עכ"ל [עד כאן לשונו] ועיין עוד בהרמ"ז [בהרב משה זכות] (פ' אמור דק"ד ע"ב) בד"ה ביום השמיני כו' ע"ש.

And the Ramaz explains there that then Malchus receives the light of Chochmah, etc., and the levels of Yaakov and Yisrael become one, etc., end of quote. And see further in the Ramaz (portion of Emor, folio 104b), in the passage beginning "On the eighth day, etc."; see there.

וזהו ענין מורשה קהלת יעקב שהרי בחי' יעקב וישראל נעשים אחד ממש בשמע"צ [בשמיני עצרת] כנ"ל ולכן גם למטה בנש"י [בנשמות ישראל] מקבלים כולם מבחי' עצמיות התורה. ולכן נקרא מורשה לשון ירושה דייקא ולא מאורסה לבד.

And this is the meaning of "the inheritance (morashah) of the congregation of Yaakov": for the levels of Yaakov and Yisrael become truly one on Shemini Atzeres, as explained above; and therefore below as well, among the souls of Israel, all receive from the level of the essence of the Torah. And therefore it is called morashah, specifically a term of inheritance, and not only me'orasah.

14 ועל דרך זה יש לפרש מ"ש בזהר אמור שם והאי יומא יעקב הוא רישא לחדותא כו'.

And along these lines one can interpret what is said in the Zohar, Emor, there: "And this day, Yaakov is the head of the joy, etc."

וע' עוד מענין אירוסין ונשואין בביאור שע"פ כי על כל כבוד חופה כו' וס"פ ויגש.

And see further on the subject of erusin and nisuin in the explanation on the verse "For over all the glory, a chuppah, etc.," and at the end of Vayigash.

15 ובד"ה וארשתיך לי כו' ובד"ה טוב לחסות וע' עוד ע"פ לריח שמניך כו' וע"פ עיני כל אליך כו'

And in the maamar beginning "And I will betroth you to Me, etc.," and in the maamar beginning "It is better to take refuge"; and see further on the verse "For the fragrance of your oils, etc.," and on the verse "The eyes of all look to You, etc."

ומשם יובן דכמ"כ [דכמו כן] בעבודת ה' באדם בעבודה שבלב זו תפלה שייך ב' בחי' אלו דאירוסין ונשואין

And from there it will be understood that likewise, in a person's service of G-d, in the service of the heart, which is prayer, these two levels of erusin and nisuin apply,

שהרי גם נש"י [נשמות ישראל] נק' כלה כו' ע"ש ובפ' מטות ע"פ ואשה כי תדור נדר בנעוריה כו'.

for the souls of Israel too are called a bride, etc.; see there. And in the portion of Matos, on the verse "And if a woman vows a vow in her youth, etc."

16 ועפ"ז [ועל פי זה] יובן היטב מה שבשמיני עצרת דייקא ממשיכי' [ממשיכים / ממשיכין] נש"י [נשמות ישראל] בחי' יחוד דחתן וכלה תשב"כ [תורה שבכתב] ותשבע"פ [ותורה שבעל פה] שזהו ענין בוניך.

And according to this, it will be well understood why specifically on Shemini Atzeres the souls of Israel draw down the level of the union of groom and bride, the Written Torah and the Oral Torah, which is the matter of bonayich (your builders).

והענין שזהו ע"י התשובה דעשי"ת [דעשרת ימי תשובה] ממעמקים קראתיך עומקא דליבא שזהו ענין שנמשך התפעלות האלקית בבחי' פנימי' [פנימיות / פנימית] ותוכיות הלב שבחי' זו היא הנק' נשואין בעבודה שבלב וידעת את הוי'

And the matter is that this is through the teshuvah of the Ten Days of Teshuvah, [of] "From the depths I call You," the depth of the heart: this is the matter of the G-dly arousal being drawn into the inner dimension and innermost core of the heart; and this level is what is called nisuin in the service of the heart, [as in] "And you shall know Havayah."

וכמ"ש במ"א ע"פ כי תצא כו' וראית בשביה אשת יפ"ת [יפת תאר] כו' דקאי על הנשמה עד ואח"כ תבוא אליה ובעלתה זהו בחי' נעילה דיוהכ"פ [דיום הכפורים] ודרך פרט בכל יום הו"ע [הוא ענין] נפילת אפים

And as is explained elsewhere on the verse "When you go out, etc.," [and] "and you see among the captives a woman of beautiful form, etc.," which refers to the soul, until "and afterward you shall come to her and be her husband": this is the level of Ne'ilah [the closing prayer] of Yom Kippur; and in particular, every day, it is the matter of nefilas apayim (falling on the face),

והיינו לומר שזהו כשנמשך ההתפעלות מגדולת ה' בעומק הלב וכמ"ש בכל לבי דרשתיך והיינו להיות אליך ה' נפשי אשא כו' תשובה עילאה כו'

that is to say, this is when the arousal from the greatness of G-d is drawn into the depth of the heart, as it is written, "With all my heart I have sought You"; that is, to be [in the state of] "To You, Havayah, I lift up my soul, etc.," the higher teshuvah, etc.

וכיון שכן לכן ע"י יש בכח נש"י [נשמות ישראל] להמשיך אח"כ בסוכות ושמע"צ [ושמיני עצרת] ג"כ בחי' נשואין ויחוד פנימי' [פנימיות / פנימית] תשב"כ [תורה שבכתב] בתשבע"פ [בתורה שבעל פה] ועמ"ש מזה בד"ה והיה כמשוש חתן על כלה ע"ש ועמש"ל [ועיין מה שכתוב לעיל] בפי' ולא תתורו כו' למען תזכרו כו'

And since this is so, therefore, through this, the souls of Israel have the power to draw down afterward, on Sukkos and Shemini Atzeres, the level of nisuin as well, and the union of the inner dimension of the Written Torah with the Oral Torah. And see what is explained on this in the maamar beginning "And it shall be as the rejoicing of a groom over a bride"; see there. And see what was explained above in the interpretation of "And you shall not wander, etc., so that you will remember, etc."

ויחוד זה הוא בחי' גילוי אור אבא כו' וגילוי זה דאור אבא נמשך ג"כ בכל נש"י [נשמות ישראל] כנ"ל

And this union is the level of the revelation of the light of Abba, etc.; and this revelation of the light of Abba is drawn also into all the souls of Israel, as explained above.

וזהו אל תקרי בניך אלא בוניך כי מתחלה בעשי"ת [בעשרת ימי תשובה] קבלו מאור אימא וכנודע מענין שמאלו תחת לראשי קו השמאל בג"ה [בינה גבורה הוד]

And this is "Do not read banayich (your children) but bonayich (your builders)": for at first, in the Ten Days of Teshuvah, they received from the light of Imma, as is known from the matter of "His left hand is under my head," the left line, Binah, Gevurah, Hod;

וכן ביוהכ"פ [ביום הכפורים] כל העליות ע"י אימא כו' (עיין בזהר אמור ד"ק ע"ב)

and likewise on Yom Kippur all the ascents are through Imma, etc. (see Zohar, Emor, folio 100b).

וזהו בחינת בניך כי בינה בן י"ה וכענין תשובה תשוב ה' במילוי יו"ד וכו' וגם בינה ליבא היינו להיות עומקא דליבא וזהו ג"כ בניך ע"ד ברא כרעא כו'

And this is the level of banayich (your children), for Binah is ben yah (son of Kah), and as in the matter of teshuvah, tashuv hei (the hei returns), with the milui [spelling-out] of yud, etc.; and also "Binah is the heart," that is, to be [in] the depth of the heart; and this too is banayich, in the manner of "a son is [his father's] leg, etc.,"

להיות בטל כביטול הרגל לגבי הראש כו' ועי"ז אח"כ בשמע"צ [בשמיני עצרת] בוניך והיינו המשכת אור אבא כמ"ש בחכמה יבנה בית.

to be nullified as the leg is nullified to the head, etc.; and through this, afterward, on Shemini Atzeres, [comes] bonayich, that is, the drawing down of the light of Abba, as it is written, "With Chochmah a house is built (yibaneh)."

ועמ"ש מזה בד"ה וכל בניך וזהו ויעקב נסע סכותה ועי"ז אח"כ ויבן לו בית הוא בחי' תשבע"פ [תורה שבעל פה] שנק' בית שבשמ"ע [שבשמיני עצרת] ממשיכים בה מעצמיות ח"ע [חכמה עילאה] כנ"ל ועיין בזח"א [בזהר חלק א] וישלח (דקע"ב)

And see what is explained on this in the maamar beginning "And all your children." And this is "And Yaakov journeyed to Sukkos," and through this, afterward, "and he built himself a house": this is the level of the Oral Torah, called a house, into which on Shemini Atzeres they draw from the essence of Supernal Chochmah, as explained above. And see Zohar I, Vayishlach (folio 172),

ושם פי' ויבן לו בית כד"א [כמה דאת אמר] בית יעקב. דהיינו שגילוי זה נמשך ג"כ בכל נש"י [נשמות ישראל] שמקבלים כולם מגילוי אור זה כו'.

and there it explains "and he built himself a house" as in "the house of Yaakov"; that is, this revelation is drawn also into all the souls of Israel, who all receive from the revelation of this light, etc.

וזהו מורשה קהלת יעקב ועיין באדרא (דק"ל ע"א) ע"פ בית יעקב לכו ונלכה באור ה' ועיין מ"ש עוד מענין נובלות חכמה שלמעלה תורה באגה"ק [באגרת הקודש] בד"ה עוטה אור כשלמה בשם הלק"ת [הלקוטי תורה (להאריז"ל)] פ' כי תשא

And this is "the inheritance of the congregation of Yaakov." And see in the Idra [of the Zohar] (folio 130a) on the verse "House of Yaakov, come, let us walk in the light of Havayah." And see further what is explained on the subject of "the fallen fruit of the Supernal Wisdom is Torah" in Iggeres HaKodesh, in the section beginning "He wraps Himself in light as a garment," in the name of the Likkutei Torah of the Arizal, the portion of Ki Sisa;

וע"ש דהוא בענין אחר קצת ממשנ"ת לעיל ע"פ הלק"ת [ממה שנתבאר] [הלקוטי תורה (להאריז"ל)] (בתהלים סי' ע"ח) ובפ' וזאת הברכה. אך קרובים הדברים ועולים בסגנון א' וע' לקמן עוד מענין זה:

And see there, that it is on a matter somewhat different from what was explained above according to the Likkutei Torah [of the Arizal] (on Tehillim, section 78) and in the portion of V'zos HaBerachah. But the matters are close and run along the same lines. And see below further on this subject.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/likkutei-torah/vezos-haberachah/2/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok